

SJORS

van de Rebellenclub

25 mei 1963
VERSCHIJNT WEKELIJKS
Nr. 21

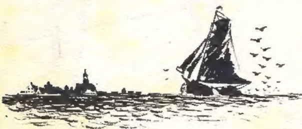

De jongen uit de legende

In het Nederlandse dorp Spaarndam staat een standbeeld van een jongen. Het vreemde hierbij is, dat de jongen om wie het gaat waarschijnlijk nooit bestaan heeft. . .

Amerikanen weten niet zo erg veel over Nederland en dat kunnen we hun niet kwalijk nemen, want Nederland is in verhouding tot hun land maar heel klein en onbeduidend. Toch leert elke Amerikaan op school wel íéts over Nederland: dat er bloembollen gekweekt worden bijvoorbeeld en dat er molens staan en ook dat op sommige plaatsen de mensen in klederdracht rondlopen en dat de Nederlanders altijd een verbeten strijd gevoerd hebben tegen het water. In Amerikaanse schoolboekjes is iets te lezen over de Nederlandse dijken en kanalen, over de stormrampen die het land getroffen hebben en over de manieren waarop de Nederlanders het steeds weer gepresteerd hebben het water, dat hun land bedreigde, de baas te blijven. In elk van die boekjes komt ook het verhaal voor over de jongen die Nederland redde van een overstroming: Hans Brinker.

De dreiging van het water was in vroeger eeuwen veel groter dan nu. Er waren toen nog geen stevige dijken en het IJselmeer was een grote binnenzee, die keer op keer een deel van het land onder water zette. Als het stormde liepen de mensen over de dijken en hoopten dat de zee deze keer niet zou toeslaan. Veel meer dan hopen op een goede afloop konden ze niet; het water was en bleef voorlopig Hollands meest geduchte vijand. Rondom dat alles ontstonden verhalen over de

strijd tégen en de zege óp het water. In die tijd speelt ook het verhaal over Hans Brinker. . .

Hij zou gewoond hebben in of in de buurt van Spaarndam, een klein vissersdorp ten noordoosten van Haarlem. Op een avond, vlak nadat de zon was ondergegaan, wandelde hij over de dijk naar huis. Hoe oud hij precies was wordt niet verteld, evenmin waar hij die middag naar toe was geweest. In elk geval zag Hans, terwijl hij over de dijk liep, opeens iets dat hem de adem in de keel deed stokken. Ergens in de zijkant van de dijk was een klein gat en door dat gat siepelde water. Hans begreep welk gevaar er dreigde. Door de kracht van het water zou het gat spoedig groter worden en het

gevolg zou zijn dat de polders achter de dijk in minder dan geen tijd overstroomd zouden raken. Er stond een straffe wind en Hans wist dat er maar weinig voor nodig was om grote delen van het land te doen overstromen. In gedachten bleef hij bij het gat staan en keek naar het water, dat er nu nog traag doorheen siepelde, maar dat weldra zou veranderen in een woeste, kolkende stroom. Hij moest hulp halen, maar het zou een hele tijd duren voor de mannen de bedreigde plek bereikt zouden hebben. Intussen was het gat misschien al zó groot, dat er geen redden meer aan was. Toen nam Hans een besluit, waardoor hij over de hele wereld beroemd zou worden. Hij knielde bij het gat in de dijk, balde zijn hand tot een vuist en stak die erin. Het gat was hierdoor dicht en het water hield op met stromen. . .

Zo hield Hans Brinker zijn hand in het gat van de dijk en redde daarmee zijn land van een zoveelste overstroming. Hij hoopte natuurlijk dat er iemand langs zou komen, die hulp kon gaan halen in het dorp. Maar er passeerde niemand. Heel de daaropvolgende nacht bleef Hans op de glooiing van de dijk zitten, verstijfd door de kou en door zijn ongemakkelijke houding. Pas in de morgen van de volgende dag kwam er een landarbeider voorbij. Hij zag de jongen zitten, hoorde wat er was gebeurd en ging hulp halen. Na enige tijd kwam deze opdagen. De dijk werd met zand versterkt en het gevaar van een dijkdoorbraak was geweerd. Dank zij de moed van een Hollandse jongen was Nederland voor een ramp gespaard gebleven. . .

Het verhaal over Hans Brinker is mooi en spannend, maar het is wel zo goed als zeker dat het nooit in werkelijkheid is gebeurd. De Amerikaanse schrijfster Mary Mapes Dodge heeft het verteld in een boek, dat in 1865 is uitgegeven. In 1867 verscheen er een Nederlandse bewerking van van de hand van P. J. Andriessen. Naderhand is het verhaal in talloze jeugdboeken in binnen- en buitenland verschenen en met dat alles is de legende van Hans Brinker over een groot deel van de wereld bekend geworden. Maar of Hans Brinker ooit bestaan heeft, dat blijft een heel grote vraag. . .

Ondanks deze onzekerheid besloot de Algemene Nederlandse Vereniging voor Vreemdelingenverkeer in 1948 een standbeeld op te richten ter nagedachtenis aan de beroemde Hans. Het plaatsje Spaarndam, intussen al lang geen vissersdorp meer zoals vroeger, werd uitgekozen als plaats waar het standbeeld moest worden

opgericht, en aan de beeldhouwster Grada Rueb werd opdracht gegeven het beeld te vervaardigen. Op 1 juni 1950 onthulde prinses Margriet in tegenwoordigheid van haar moeder het beeld, dat geplaatst is op de eeuwenoude Woerdense sluis in Spaarndam. Op het voetstuk staat het volgende: *„Opgedragen aan onze jeugd als een huldeblijk aan de knaap, die het symbool werd van de eeuwigdurende strijd van Nederland tegen het water."* Het beeld stelt een jongen voor, die zijn hand in een gat van de dijk houdt.

Amerikanen en andere buitenlanders weten niet zo erg veel over Nederland, maar zij kennen allemaal de legende van Hans Brinker en komen elk jaar in grote drommen naar Spaarndam om zijn standbeeld te bewonderen. Dat Hans niet echt heeft bestaan, doet er niet zoveel toe. . .

OPGEDRAGEN AAN ONZE JEUGD ALS
EEN HULDEBLIJK AAN DE KNAAP DIE HET
SYMBOOL WERD VAN DE EEUWIGDURENDE
STRIJD VAN NEDERLAND TEGEN HET WATER

Inspecteur Kahanam

INSPECTEUR KAHANAM VAN INTERPOL EN ZIJN ASSISTENTE EVA WAREN BELAST MET HET ONDERZOEK IN DE ZAAK VAN DE MUSEUMDIEFSTALLEN. OP EEN NACHT WERD ER IN HET NATIONAAL MUSEUM VAN ROME INGEBROKEN...

HIJ MERKT NIETS!
SLUI-TINGS-TIJD!

HET IS HEEL EENVOUDIG OM JE TE LATEN INSLUITEN!
JA, DAT BLIJKT WEL!

WAT EEN MOOIE VERZAMELING OUDE KLEREN HEBBEN ZE HIER!
DAT IS IETS VOOR JOU, HÈ!

MAAR OPEENS..
STIL, DAAR KOMT IEMAND AAN!
IS DAT EEN VAN DE SUP-POOSTEN?

DIT ZAL WEL GOED ZIJN!
DIE VENT IS NET ZO MIN SUPPOOST ALS IK!
creal presse

DE TWEE DETECTIVES GIN-GEN DE MAN ACHTERNA...
MOETEN WE GEEN ALARM SLAAN?
NEE, WACHT EVEN!

ZE VOLGDEN DE MAN NAAR HET MAGAZIJN..
VOORUIT, OPSCHIETEN!
NET WAT IK DACHT! HET GAAT HUN OM EEN KIST!

HOE KOMT U AAN DIE KLEREN?
HEE DAAR, WIE BENT U?
DE BANDIE-TEN! DAAR GAAN ZE!

IK BEN INSPECTEUR KAHANAM VAN INTERPOL!
DUS U DENKT DAT DIE LUI GEEN SUP-POOSTEN WAREN?
POLIT
NEEMT U ONS NIET KWALIJK!

RIJDEN ZO HARD JE KUNT!
ZE ZIJN NOG NIET VER!
PROBEER ZE TE PAKKEN, KAHANAM!
POLITIE

Prinses Debbie

DEBBIE, PRINSES VAN BARAWAK, EN HAAR VRIENDIN LINDY REDEN TERUG NAAR DE STAD, NADAT ZIJ DOOR HANDLANGERS VAN DE EERSTE MINISTER ONTVOERD WAREN.

INTUSSEN BESTEEG DEBBIES VIJAND, DE EERSTE MINISTER,

DE TROON, DIE VOOR HET PALEIS WAS OPGESTELD. AANSTONDS ZOU HIJ GEKROOND WORDEN...

HET VOLK JUICHTE NIET, WANT HET TREURDE OM DE VERDWIJNING VAN PRINSES DEBBIE.

DE EERSTE MINISTER NAM PLAATS OP DE TROON EN TOEN...

GESCHROKKEN VAN HET GEJUICH STRUIKELDE DE KAMEEL EN WIERP DEBBIE EN LINDY AF.

DE EERSTE MINISTER BEGREEP DAT ZIJN SPEL TEN EINDE WAS.

EEN GELUID UIT DE RICHTING VAN HET PALEIS DEED DEBBIE OPKIJKEN.

ZO HARD ZE KON RENDE DEBBIE DE TRAPPEN OP...

OP HET DAK WAREN ARBEIDERS BEGONNEN MET DE AFBRAAK.
STOP, STOP!

IK BEN VAN GEDACHTEN VERANDERD. IK HEB HET GELD NIET MEER NODIG!

DE AMERIKAAN WAS TELEURGESTELD, MAAR FLEURDE OP TOEN HIJ VAN DE OLIE HOORDE.
IK ZAL UW WENS EERBIEDIGEN EN IK ZAL GRAAG DE OLIEBRONNEN VAN BARAWAK VOOR U ONTGINNEN!
IK WIST DAT U HET ZOU DOEN!

INTUSSEN WAREN DE EERSTE MINISTER EN ZIJN HANDLANGERS GEARRESTEERD. ONDANKS HET ALGEMEEN VERZOEK OM EEN ZWAARDERE STRAF WERDEN ZIJ SLECHTS UIT BARAWAK UITGEWEZEN.

EEN PAAR DAGEN LATER WERD DE NIEUWE EERSTE MINISTER GEÏNSTALLEERD. HET WAS MENEER SINGH!
NU KUNNEN WE ALLE PLANNEN UITVOEREN, DIE WE AL ZO LANG HEBBEN!

WE ZULLEN BEGINNEN MET DE AANLEG VAN DE STUWDAM. BARAWAK GAAT EEN GROTE TOEKOMST TEGEMOET!

TWEE DAGEN LATER ARRIVEERDE ONVERWACHT DEBBIES TANTE RUTH...
DEBBIE!
TANTE!

MET LINDY EN ROEFFIE REDEN ZE TERUG NAAR HET PALEIS.
IK HAD AL VEEL EERDER WILLEN KOMEN, WANT IK MAAKTE ME GROTE ZORGEN OM JE, MAAR JE HEBT HIER EEN RUSTIGE TIJD GEHAD, HÈ?
EH... JA, NOGAL, TANTE!
EINDE
GELUKKIG WIST TANTE RUTH NIET WAT ER ALLEMAAL WAS GEBEURD!

De slavenkoopman van Pompeï

HET GALLISCHE MEISJE MILJA EN HAAR JONGERE BROER UDON WAREN IN HANDEN GEVALLEN VAN ROMEINSE SLAVENJAGERS. NA EEN WEKENLANGE ACHTERVOLGING ZAG KELTON HEN TERUG IN DE ALPEN. DE SLAVENJAGERS HADDEN ZICH MET HUN GEVANGENEN AANGESLOTEN BIJ EEN GROEP REIZIGERS, DIE ONDERWEG WAREN NAAR MEDIOLANUM.

KELTON BEGREEP ONMIDDELLIJK DAT HIJ MILJA EN UDON NIET MEER ZOU KUNNEN HELPEN ALS HIJ INGESLOTEN WERD. DE SLUWE BARSIUS ZOU WEL EEN MIDDEL VINDEN OM HEM TE VERKOPEN VOORDAT KELTON VRIJ ZOU KOMEN. HIJ WACHTTE DUS NIET AF WAT ER VERDER ZOU GEBEUREN...

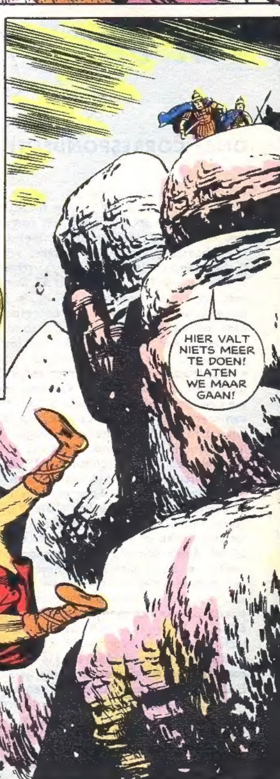

KELTON!
LOOP ZO HARD JE KUNT EN VERBERG JE ERGENS! IK HOUD DE ROMEINEN WEL EVEN BEZIG!
HEE DAAR! WAT MOET DAT?!

MOOI ZO, DE KAR BLOKKEERT DE KLOOF! LAAT ZE NU MAAR KOMEN... AI, SPEREN!

ZIE JE DAT, TEX? KELTON HEEFT DE GEVANGENEN LOSGEMAAKT! ZE VLUCHTEN NAAR HET DAL!
HIER NAAR BENEDEN, BARSIUS! WE KRIJGEN ZE WEL WEER TE PAKKEN!

INTUSSEN KREEG KELTON HET ZWAAR TE VERDUREN...
DE KAR HEEFT DE ROMEINEN NIET LANG TEGENGEHOUDEN! IK HOOP DAT MILJA EN UDON ERIN SLAGEN WEG TE KOMEN! NU MOET IK ER VANDOOR...

HIER VALT NIETS MEER TE DOEN! LATEN WE MAAR GAAN!

MAAR PLOTSELING WERD HIJ GETROFFEN DOOR EEN ZWAARDSLAG. HIJ WANKELDE EN...

HET VOLGENDE OGENBLIK STORTTE HIJ RUGGELINGS IN EEN DIEPE AFGROND...

Attie Kerremans (16), Internaat Sint-Anna, Markt 61, Oudenbosch, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Silvia Keij (12), Snouck Hurgronjestraat 14, Leiden,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. Hobby's: schaatsen, zwemmen, twisten. • *Jan Laan (15), Julianastraat A 4, Avenhorn (N.-H.),* wil corresponderen met een r.k. meisje van zijn leeftijd, liefst in het zuiden van Nederland. • *Jan Basten (13), Katsberg 3, Meijel (L.),* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd, liefst in Brabant. Hobby's: schaatsen, zwemmen, voetballen. • *Hans Heule, Vondellaan 28, Aerdenhout,* zou graag corresponderen met iemand in Zwitserland, die postzegels verzamelt. Wie heeft een adres? • *H. Koelman (15), Hoornsestraat 26, Amsterdam-N.,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Mans Waanders (13), Vlietlaan 74, Bussum,*

Het komt in de bus

ONZE CORRESPONDENTIE- EN RUILRUBRIEK

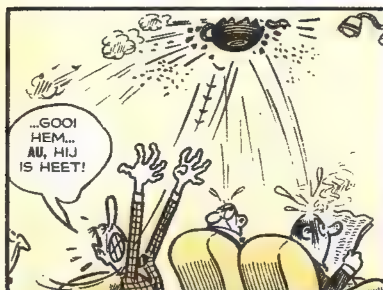
wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd. Hobby's: schaatsen, foto's van filmsterren. • *Ben v. Heesch (14), Lt. Looimansstraat 7, Tilburg,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. Hobby: lucifersmerken verzamelen. • *Diny Snoep (15), Noordzandstraat 22, Yerseke,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. Hobby's: schaatsen, zwemmen, kamperen. • *Tiny de Reus (13), Loodsgracht 53, Den Helder,* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. • *Coos Stoops (m., 14), Adr. v. Bergenstraat 135, Utrecht,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *S. Nauta (17), Delistraat 38, Leeuwarden,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd, die Engels spreekt. • *Mary Smulders (13), Ridderstraat 43, Tilburg,* wil suikerzakjes ruilen. • *Beppie Spijkers (14), Rotterdamsedijk 232 A, Schiedam,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Carla Costers (16), Jan Luyckenstraat 18, Haarlem,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Ruud Costers (13), Jan Luyckenstraat 18, Haarlem,* wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd, liefst niet in Nederland. Hobby's: postzegels, sport en lezen. • *Lies Peterzen (15), Sweelincklaan 19, Leiden,* zoekt een correspondentievriendin of -vriend van haar leeftijd. • *J. Groen, Gr. Zomerdijk 35, Wognum (N.-H.),* wil corresponderen met een meisje van vijftien of zestien jaar. • *Jacqueline Goris (13), Pater Helmerplein 4, Moergestel (N.Br.),* wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd, liefst in Noord-Brabant. • *Paul Dekker (16), Roerstraat 52 bel, Amsterdam-Z.,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Harry Jacobs (14), Koetsiersweg 20, Helden (L.),* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd, liefst in Limburg. • *John van Ooijen, Prins Bernhardlaan 52, Haarlem-Oost,* wil corresponderen met een meisje van zestien jaar. • *Zwaantje Tissingh (14), Brink 33, Ruinen (Dr.),* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd, liefst in Noord- of Zuid-Holland (bij voorkeur in een kustplaats). • *Agnes Houtveen (14), Utrechtseweg 28, Amersfoort,* wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd in Friesland. Hobby's: foto's van filmsterren en ansichtkaarten. • *Mia Gubbels (11), Markt 16, Heijthuizen (L.),* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Piet v. d. Sanden (15), Hoogstraat 24, Sint-Michiels-Gestel,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Henk Keizer (13), Drouwenerkade 5, Stadskanaal,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd, liefst in het zuiden van Nederland. • *Annelies Stottelaar (13), Markt 3, Lichtenvoorde, Annemieke Siebelder (15), Markt 1, Lichtenvoorde* en *José Hoekstra (12), Nieuwe Maat 19, Lichtenvoorde,* willen ieder corresponderen met een meisje of jongen van hun leeftijd. • *Jan Steenhuis, Graaf Adolfstraat 44a, Groningen,* wil corresponderen met een jongen of meisje van twaalf jaar of ouder in Suriname of op de Nederlandse Antillen. • *Henk Makkinga (13), Hamsgoren 23, Ommen,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. Hobby's: zwemmen, schaatsen en wandelen. • *Frans Vreeswijk (16), Stuyvesantstraat 256, Den Haag,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Christel Smeets (15), Grensstraat 21, Haanrade (L.), Sibyl Benseker Grensstraat 9, Haanrade (L.)* en *Marina Nohlmans (15), Grensstraat 7, Haanrade (L.),* willen corresponderen met jongens van hun leeftijd, die zich interesseren voor de talen Duits, Frans en Engels en ook voor muziek en atletiek. • *Jacob van Dijk (11), R. Boelemastraat 24, Stiens (Fr.),* wil sigarebandjes ruilen. Voor drie bandjes geeft hij een suikerzakje. • *Mathy v. d. Wouw, Schijfweg 45, Kessel (L.),* wil foto's van filmsterren ruilen voor postzegels, lucifersmerken of sigarebandjes. Eerst schrijven. • *Peter Laats (12), Mathenesserdijk 292 A, Rotterdam-7,* wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd in België. Hobby: postzegels verzamelen. • *Gert Tijssen (16), H. F. Tollensstraat 13, Dordrecht,* wil corresponderen met een prot. meisje van zijn leeftijd. Hobby's: toneel, lezen, honkbal. • *Huib Bavelaar (15), Rijnmond 107, Katwijk aan Zee,* wil corresponderen met een Duits meisje van zijn leeftijd. Hobby's: lezen, teenagermuziek. Wie heeft een adres? • *Jeannette Kruys (12), Borsaliastraat 14, Mijdrecht,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Jan Kruys (11), Borsaliastraat 14, Mijdrecht,* wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd. • *Mieke Portier (13), Wilhelminastraat 17, Drunen,* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. • *Nico Piket (14), Mathenesserdijk 369 B, Rotterdam,* wil corresponderen met een jongen of meisje in het zuiden van Nederland of België. Hobby: postzegels verzamelen. • *Guus Boendermaker (15), Bos en Lommerweg 100 III, Amsterdam,* wil corresponderen met een jongen of meisje in Nederland, België, Luxemburg, Duitsland en/of Engeland. Hobby's: sport en postzegels. • *Anneke Post (13), Wijk 8-56, Urk* en *Jannie de Boer (15), Wijk 7-125, Urk,* willen corresponderen met een jongen van hun leeftijd. • *Willie Delsing (13), Sint Joosterweg 11, Echt* en *Fons Herfst (13), op den Dijk 20, Echt,* willen corresponderen met twee meisjes van hun leeftijd. Hobby's: moderne muziek, motorsport. • *Robert Dries (15), Steenweg op Beerse 73, Merksplas, provincie Antwerpen, België,* wil corresponderen met een Frans sprekend meisje van zijn leeftijd. • *Ria Verbove (11), Reinwardtstraat 87, Den Haag,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. Hobby's: zwemmen, lezen, postzegels verzamelen. • *Ronnie Rozen (j., 12), 't Zwaantje 1, Enschot (N.-Br.),* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd in België. Hobby's: lezen, zwemmen en schaatsen. • *Tineke Versteegen (16), Rozenstraat 29, Wageningen,* wil corresponderen met een meisje of jongen in de omgeving van haar woonplaats of in Engeland. • *Els Melissant (12), Koningin Julianastraat 16, Nieuwe-Tonge,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. Hobby's: kunstschaatsen, zwemmen en turnen. • *Jan Beers, Molenstraat 30, Den Burg, Texel,* wil corresponderen met een r.k. meisje van zestien of zeventien jaar. Hobby's: zwemmen, kamperen en fotograferen. • *Sjirk Bijma (16), Voermanspad 26, Drachten* en *Kor van der Veer (16), Noorderhof 62, Drachten,* willen corresponderen met twee meisjes van hun leeftijd. • *Stien Kronen (15), Cornelis Trompweg 20, Dordrecht (Wielwijk),* en *Sjaan Verzijl (15), De Rijpstraat 23, Dordrecht (Wielwijk),* willen corresponderen met Nederlandse meisjes en jongens van hun leeftijd. • *Corrie Mol (17), Zuilenstraat 57, Breda,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Carientje Vincenten (8), Haagweg 388, Breda,* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. • *Ine Vincenten (17), Haagweg 388, Breda,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Mariandel Diestelhof (13), Dr. Philipsstraat 18, Hoensbroek,* wil corresponderen met een meisje in Duitsland. Wie heeft een adres? • *Lea Dat (16), Weigeliaplein 135, Den Haag,* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd in Suriname of op de Nederlandse Antillen. • *Ria Ootes (16), Nico Kolenbergstraat 30, Lutjebroek,*

Vervolg op blz. 19

MUG en MIK

AH, BASKETBAL! JA, DAAR WEET IK ALLES VAN!
BASKET-BALL
D.V.V. WINT WEER!

LATEN WE ZEGGEN DAT DIT DE BAL IS! IK PAK HEM BEET EN...

...GOOI HEM... **AU**, HIJ IS HEET!

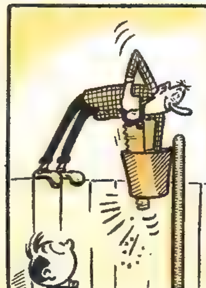

IK ZOU ME MAAR EEN BEETJE RUSTIG HOUDEN ALS IK JOU WAS.

IK HEB EEN IDEE! WE NEMEN DEZE PAPIERMAND MEE NAAR BUITEN, DAN ZAL IK JE EENS WAT LATEN ZIEN!

IK SPIJKER HEM OP DEZE PAAL!
BANG
BANG
BANG
BANG

EN DEZE STEEN GEBRUIK IK ALS BAL! **GOAL!**

MOET ER NIET EEN GAT IN DE MAND ZITTEN OM DE BAL DOOR TE LATEN?
O JA, DAT BEN IK VERGETEN!

BEN JE KLAAR?
EH... JA!

HELP
KOM MEE EEN POTJE KAARTEN, MUG!
MAAR... IK KAN MIK TOCH NIET ZO...
JAWEL, LAAT MAAR HANGEN! DAN HEBBEN WE TENMINSTE EVEN RUST!

SPELEND SPEELGOED

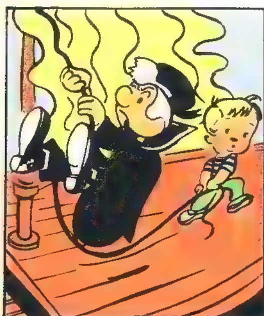

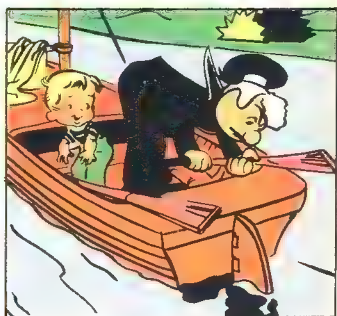

Op een morgen betrapte Tommie zijn broertje Tim, terwijl deze uit de jampot zat te snoepen. Tommie was erg kwaad en gaf Tim een flinke uitbrander. Dat stond Tim niet aan en. . .

. . hij besloot weg te lopen. Janmaat de matroos zag hem gaan en nodigde hem uit voor een tochtje met zijn zeilboot. Even later hees Janmaat het zeil en daar gingen ze.

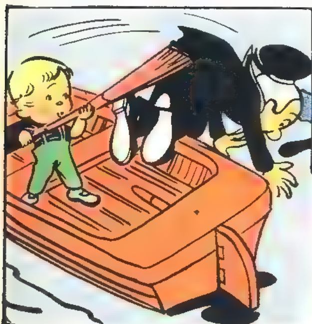

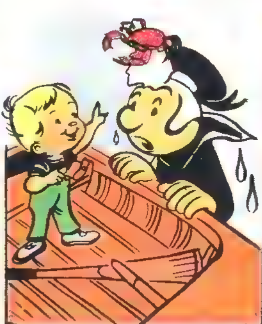

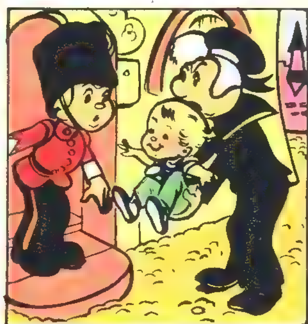

Tim wilde Janmaat graag helpen met het zeil en dus trok hij aan een van de touwen. Maar toevallig stond Janmaat op dat touw en met een smak kwam hij op het dek terecht.

Het zeil kwam ook naar beneden en viel boven op Janmaat. Tim begon heel hard te lachen, maar Janmaat was kwaad. „Dan gaan we maar een beetje roeien," bromde hij.

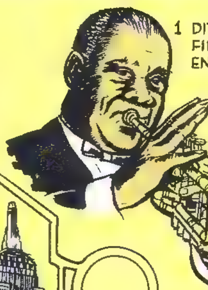
„Ik wil ook roeien," zei Tim en pakte een roeispaan. Maar hij deed zo onhandig, dat hij Janmaat overboord duwde. Toen deze weer bovenkwam, zat er een krab op zijn hoofd.

Weer moest Tim geweldig lachen, maar Janmaat pakte hem op en bracht hem naar Tommie. „Hou jij Tim alsjeblieft bij je," zei hij. „Ik kan hem op mijn boot niet gebruiken!"

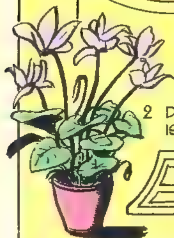
Wereld-quiz

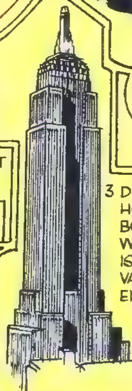
HET HONDJE VAN MARIETJE IS IN DE DOOLHOF VAN DE WERELDQUIZ VERDWAALD. WIE VINDT DE GOEDE WEG NAAR HET HONDJE?

1 DIT IS DE BEKENDE FILMSTER, ZANGER EN TROMPETTIST...

2 DEZE PLANT IS EEN...

3 DIT IS HET HOOGSTE GEBOUW TER WERELD. WAT IS DE NAAM VAN DIT GEBOUW EN WAAR STAAT HET...

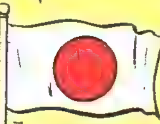
5 WELK VLIEGTUIG IS DIT?

WAT HEEFT DIT PAARD AAN ZIJN HOOFD?

4 VERDEEL DEZE FIGUUR IN VIER GELIJKE (EVEN GROTE) DELEN.

7 DIT IS DE VLAG VAN...

8 DEZE MAN SPEELT...?

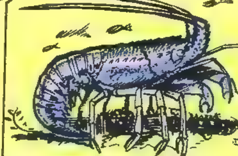
9 WAAROM?

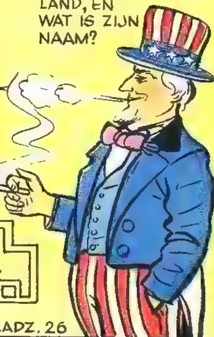
10 WELK LICHAAMSDEEL IS DIT?

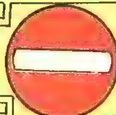
11 DEZE KNOOP IS EEN...

12 EEN VREEMD DIER IS DEZE...

14 DIT IS HET SYMBOOL VAN EEN LAND. WELK LAND, EN WAT IS ZIJN NAAM?

13 DIT VERKEERSBORD BETEKENT...

BULTERS.

OPLOSSING OP BLADZ. 26

Tijd genoeg

door Linda Morley

„Je zult toch met me eens zijn," zei mevrouw Buchanan, „dat je laatste rapport uitgesproken slecht was. Zo'n slecht rapport heb je nog nooit gehad."

Barbara stak het restant van haar vierde boterham in haar mond en zei: „Ja, dat is zo. Maar ik zal echt zorgen, dat het de volgende keer beter is."

„En hoe is het met je huiswerk voor maandag?"

„O, daar heb ik nog tijd genoeg voor."

Haar moeder keek haar scherp aan en antwoordde: „Maar dat is juist de moeilijkheid met jou. Jij denkt altijd dat je overal tijd genoeg voor hebt."

Geduldig antwoordde Barbara: „Mam, misschien zou u, als u in mijn plaats was, overal tijd te kort komen, maar ik heb altijd tijd genoeg. Ik hou er alleen niet van om de dingen te doen als ze nog niet per se hoeven gedaan te worden."

Mevrouw Buchanan zweeg en bedacht dat het maar al te waar was wat haar dochter zei. Vanaf de tijd dat ze een klein kind was, had Barbara alles altijd uitgesteld tot het laatste ogenblik. Ze was er altijd van uitgegaan dat je iets niet vandaag moest doen als het morgen ook nog kon. Als ze ergens naar toe moest, ging ze strijk en zet te laat van huis. Als ze huiswerk had, dan moest ze het laatste gedeelte altijd nog maken in de bus naar school. En toch — en dat was nu juist het gekke — slaagde ze er altijd in op tijd klaar te komen. Hoe ze dat klaarspeelde was en bleef een raadsel.

„Nou, enfin," zuchtte mevrouw Buchanan. „Wat ga je vanmorgen doen?"

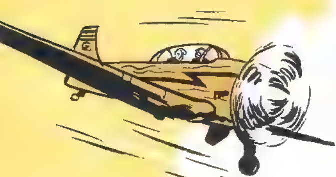
Barbara keek haar moeder nadenkend aan. „Hm. Weet ik nog niet."

„Wees dan eens lief en ga naar het vliegveld. Mike is er vanmorgen vroeg al heen gegaan om vliegtuigen te bekijken. Je moet hem zeggen dat hij vanmiddag naar huis moet komen. Ik wil een paar nieuwe schoenen met hem gaan kopen."

Barbara keek haar moeder verschrikt aan. „Lieve help," zei ze, „u wilt toch niet dat ik mijn hele vrije zaterdagmorgen op dat saaie, stoffige vliegveld rondhang?"

„Ik beweer niet dat je er de hele morgen moet rondhangen," antwoordde mevrouw Buchanan kalm. „Ik zei alleen dat je er even een boodschap moet doen. Hoe lang dat duurt, hangt van jou af. Trouwens, je zei, dat je toch niets bepaalds van plan was."

„Dat is zo. Maar. . ." Barbara zweeg en nam nog een boterham. De hele morgen zoekbrengen met het opsporen van haar jongere broer was geen pretje, maar enfin. Ze trok haar jas aan en liep naar de halte van de bus. Het vliegveld lag enkele kilometers buiten de stad. Als haar moeder pas vanmiddag met Mike schoenen wilde gaan kopen, dan was het helemaal niet nodig dat ze zich haastte. Als ze haar broer om uiterlijk twaalf uur gesproken had, dan was het nog vroeg genoeg.

En dus besloot Barbara nog even een bezoekje te brengen aan haar vriendin Beryl Hodges. Beryl had kort geleden een aantal nieuwe grammofoonplaten gekregen en het zou heerlijk zijn deze platen nu te kunnen beluisteren. Ze hoopte maar dat Beryl thuis was.

Beryl wás thuis. Ze deed zelf de deur open en begroette Barbara enthousiast. „Welkom, vreemdelinge. Wat voert u zo vroeg in de morgen tot mij?"

„Ik ben op weg naar het vliegveld," zei Barbara. „Ik moet een boodschap overbrengen aan mijn teerbeminde broer."

Beryl keek haar verbaasd aan. „Wat voert Mike in vredesnaam op het vliegveld uit?"

Barbara begon te lachen. „Hij kijkt naar vliegtuigen. Dat kan hij niet laten. Hij is nu eenmaal weg van alles wat vliegt en bovendien hebben we een oom die iets te maken heeft met de vliegerij. Als hij maar even de kans krijgt, zit hij op het vliegveld."

„O, zodoende." Beryl nam haar bij de arm. „Kom binnen, zeg. Je hebt mijn nieuwste platen nog niet gehoord, hè? O, en ik heb je een heleboel nieuws te vertellen. . ."

Tegen de tijd dat Beryl klaar was met haar verhalen was het meer dan een uur later. Barbara keek op haar horloge en slaakte een verschrikte kreet.

„Alle mensen, ik moet er direct vandoor, anders kan ik Mike niet meer op tijd waarschuwen." Ze schoot in haar jas, rende als een bezetene naar de bushalte en wist de bus naar het vliegveld nog net op het nippertje te halen. Toen ze eenmaal op het vliegveld was, bleek het half twaalf te zijn. Ze had dus nog een half uur. Gelukkig wist ze precies waar ze Mike kon vinden: op het dakterras, vanwaar je een goed uitzicht had over de startbanen.

Maar Mike was niet op het terras. Barbara stond er een paar minuten verbaasd rond te kijken, terwijl de wind door haar haren speelde. Het vliegveld Haselton besloeg een grote oppervlakte en een kleine jongen als Mike kon zich letterlijk overal bevinden. Hoe zou ze hem ooit op tijd kunnen vinden? Het enige dat erop zat, bedacht Barbara, was oom Jack in de arm nemen. Hij zou vast wel weten waar Mike uithing, als hij tenminste dienst had. . .

Barbara had geluk. Oom Jack had dienst en zijn zware stem dreunde in haar oor toen ze zijn nummer had gedraaid.

„Hallo, Bar, zoek je je broer?" vroeg hij opgewekt.

„Ja, oom Jack," zei Barbara. „Weet u misschien waar hij is?"

„Een goeie drieduizend voet boven je."

Barbara verslikte zich bijna van schrik. „Een. . . een goeie wát?"

„Hij zit in het toestel dat je links boven de verkeerstoren ziet, als je even naar buiten kijkt. Peter Simpson maakt een testvlucht en ik heb hem zo ver gekregen dat Mike mee mocht. Hij was gewoon dol van vreugde, de knul. Ben je nu gerustgesteld?"

Even bleef het stil. Toen vroeg Barbara: „Hoe lang blijft hij nog in de lucht, oom Jack?"

„Dat zal niet zo lang meer duren. Blijf maar even waar je bent. Ik kom zo bij je. Mijn dienst zit er over vijf minuten op."

Barbara wachtte. Als het vliegtuig nu dadelijk zou landen, dan zou er niets aan de hand zijn, bedacht ze. Maar als het nog een tijdje in de lucht bleef, dan zouden Mike en zij te laat thuis zijn voor het middageten. Van de andere kant was het ontzettend aardig van oom Jack dat hij ervoor gezorgd had dat Mike deze vlucht mocht meemaken.

Even later kwam oom Jack op haar toelopen. In zijn donkerblauwe uniform zag hij er indrukwekkend uit, maar hij lachte niet zoals gewoonlijk.

„Wat is er aan de hand, oom Jack?" vroeg Barbara ongerust.

„Er schijnen moeilijkheden te zijn met dat toestel," zei hij. „Een van de wielen van het landingsgestel wil niet uitkomen."

Barbara voelde dat ze bleek werd. „Maar. . . wat gaan ze nu doen? Blijven ze alsmaar rondvliegen tot dat wiel eindelijk dienst wil doen?"

Oom Jack schudde zijn hoofd. „Dat zou niet veel zin hebben. Gelukkig hebben ze niet veel brandstof aan boord, omdat het maar een testvlucht was." Hij bracht haar naar een van de banken die op het terras stonden. „Ik ga even naar de verkeerstoren. Misschien kan ik iets doen. Jij blijft hier wachten."

Maar zodra haar oom verdwenen was, besefte Barbara dat ze onmogelijk op de bank kon blijven zitten. Ze stond op en rende weer het terras op.

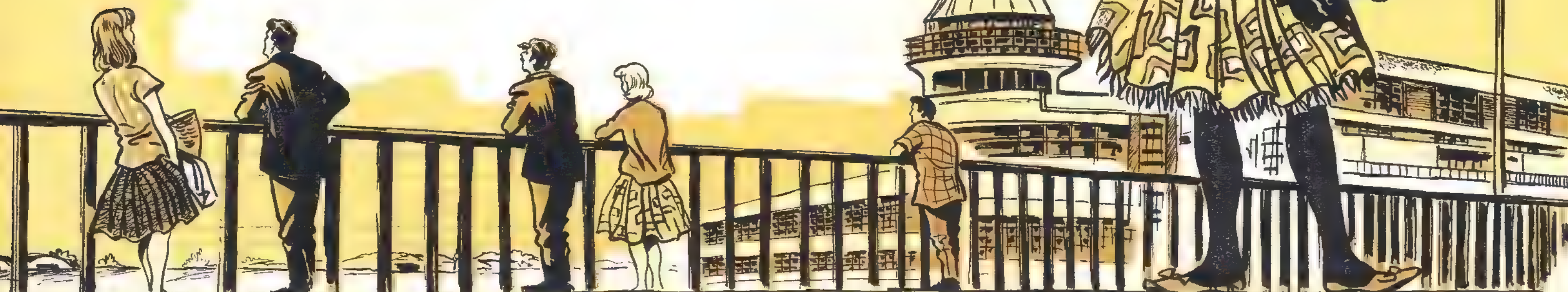
Op het ogenblik dat ze daar aankwam, kwam de machine heel in de verte aanvliegen. Hij was nog erg ver weg en leek niet meer dan een donkere vlek tegen de blauwe lucht. Maar de vlek werd snel groter en groeide uit tot een statig, zilverkleurig vliegtuig, dat nu laag over het vliegveld cirkelde. Barbara kon duidelijk zien dat slechts één van de wielen uit was. Ze had eens ergens gelezen, dat vliegtuigen desnoods op één wiel konden landen, maar ze wist ook dat dit een vreselijk riskante onderneming was.

„Mike!" fluisterde Barbara. „O, Mike!" Als zij niet bij Beryl was aangegaan, dan was ze veel eerder op het vliegveld geweest en had ze de boodschap aan hem kunnen overbrengen voor hij de lucht in ging. En misschien had hij dan wel van de vlucht afgezien en was hij meegegaan naar huis. Het was allemaal haar schuld. . . *Ik zal nooit meer ergens te laat komen,* dacht Barbara. *Dit is beslist de allerlaatste keer van mijn leven!*

De machine was opnieuw over het vliegveld gecirkeld en het leek erop dat de piloot nu wilde gaan landen. Terwijl de machine langzaam naar beneden kwam, helde hij steeds sterker naar één kant over. Hij leek een reusachtige gewonde vogel. Nu was hij boven de startbaan, nu. . .

En toen, opeens, was hij aan de grond. Barbara hoorde duidelijk het schurende geluid van rubber toen het ene wiel de baan raakte. De machine slipte, draaide traag een kwartslag om, waardoor hij van de baan af raakte, helde sterk naar één kant en stopte. De landing was gelukt. . .

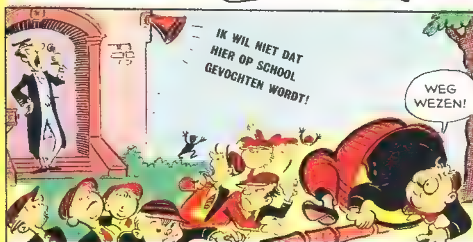
Brandweerwagens schoten de baan op en mensen holden druk gebarend in de richting van het vliegtuig. Barbara voelde haar knieën knikken en keek zoekend om zich heen. Terwijl ze onzeker naar een bank liep, kreeg ze toevallig de stationsklok in het oog. Het was vijf minuten voor twaalf. . . Barbara slaakte een diepe zucht van opluchting. Als ze een beetje voortmaakten, konden Mike en zij nog op tijd thuis zijn voor het eten. Het enige nare was dat ze haar huiswerk nog moest maken. Maar enfin, dat kon ook wel tot morgen wachten. Ze had nog tijd genoeg. . .

Billie Turf het dikste studentje ter wereld

IK HEB EEN VOORSTEL. JULLIE VECHTEN EEN POTJE EN WIE WINT KRIJGT DIT GELD!
OKÉ! TREK JE JAS UIT, KEES!

MAAR BILLIE HAD HEEL ANDERE PLANNEN...
ZO, DIE TWEE ZIJN WEL EEN POOSJE ZOET!
GEEF JE MAAR OVER!
DAT ZOU JE WILLEN!

MENEER KWEL, DAARGINDS ZIJN TWEE JONGENS AAN HET VECHTEN!
BEDANKT VOOR DE TIP, BILLIE!
VECHTEN IS OP DEZE SCHOOL STRENG VERBODEN !!!

GA NAAR JE KAMER EN SCHRIJF HONDERD MAAL: IK MAG NIET VECHTEN!
DAT HEB IK WEER MOOI GEFIKST!

ZO, EN NU GA IK EENS LEKKER ETEN!

EN DAN NOG TWAALF WORSTJES EN TWEE FLESSEN LIMONADE! HOEVEEL IS DAT?
HIER IS DE REKENING, JONGEHEER!
HIJ ZIT ONS GELD TE VERBRASSEN!

ALSTUBLIEFT! WAT ER OVER IS, IS VOOR U!
LET OP, LUI, DAAR KOMT WAT!

CAFÉ
POEH, ER ZAL WEL WEER NIKS OVER ZIJN! IK KEN DE MENSEN ONDERHAND!
ZOEF
DAAR KOMT ONS GELD!

NOU, HOE ZIT HET? KOMT DAT GELD NOU NOG OF NIET?
HET LIGT AL LANG OP UW BLAD, OBER!

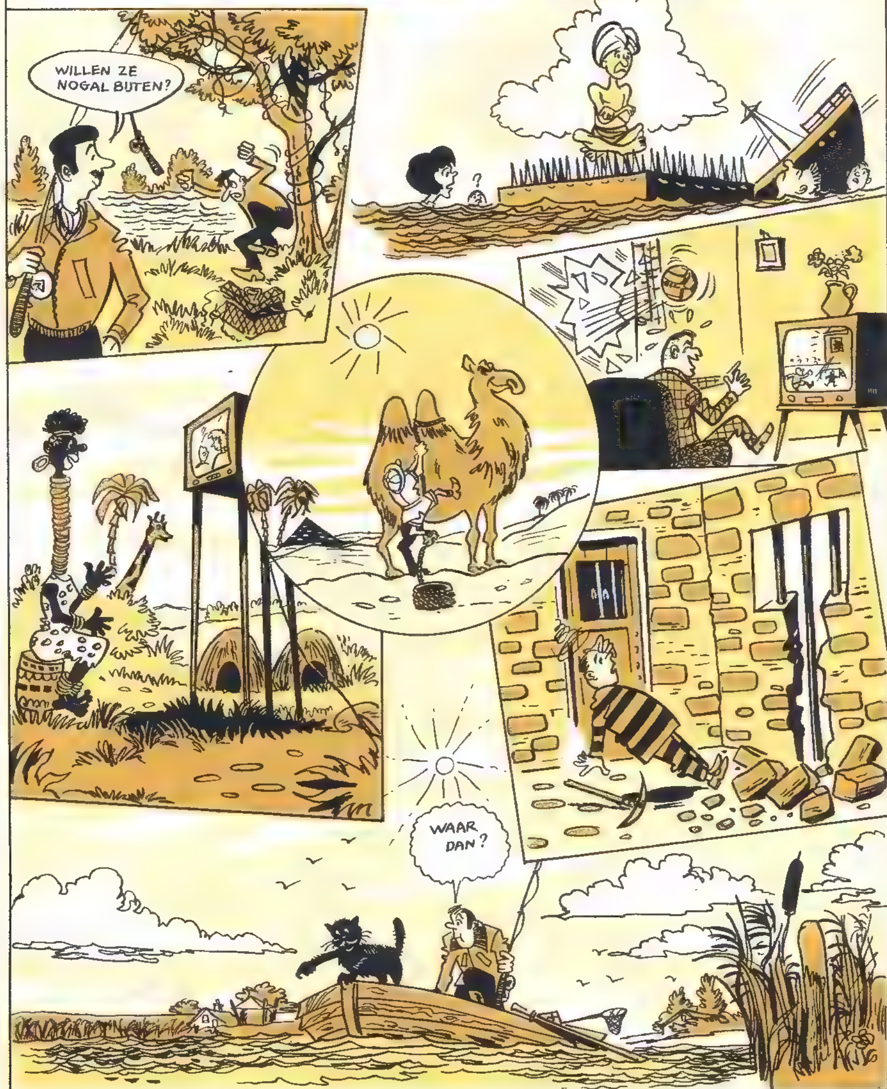
WAT DENK JIJ WEL? VAN ALLES BESTELLEN EN NIET BETALEN! ERUIT!
BONK
CAFÉ DE VRIENDSCHAP

JULLIE HEBBEN MIJN GELD GESTOLEN!
JE VERGIST JE! DAT GELD IS NIET VAN JOU, MAAR VAN ONS!

CAFÉ
ENFIN, IK HEB ÉÉN TROOST! ZE ZEUREN ME NU NIET MEER AAN MIJN HOOFD OM GELD!
OOK EEN LIKJE?

HEE, BILLIE, WAAR BLIJFT HET GELD, DAT JE ONS ZOU GEVEN?
GROTE GRIEZELS! IK WAS DIE KNAPEN HELEMAAL VERGETEN!
LIEFE VADER STUUR ME NOG MEER GELD IK BEN IN GEVAAR

Wie het laatst lacht...

Het komt in de bus

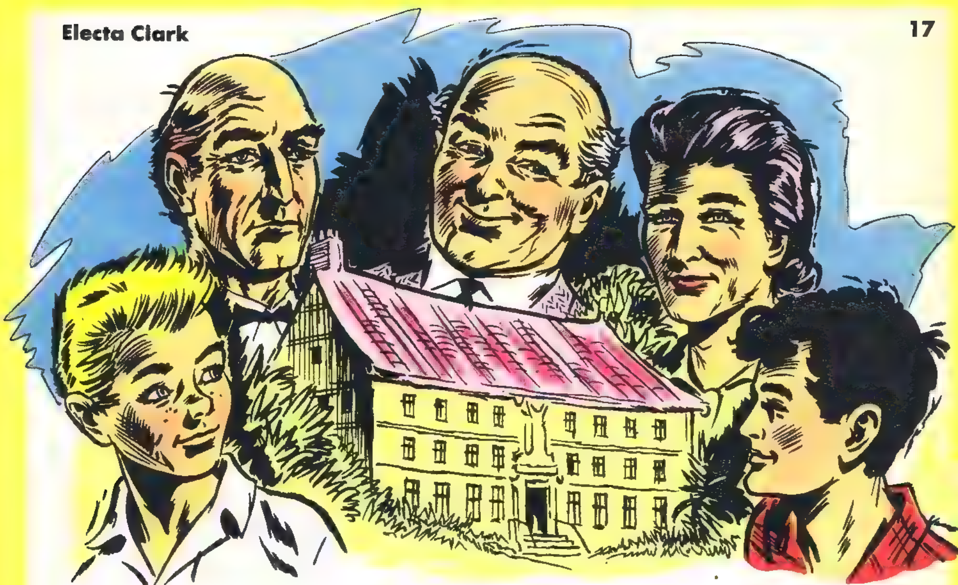

Vervolg van blz. 10

wil corresponderen met een r.k. jongen. Hobby's: postzegels, suikerzakjes. • *Afra Ootes (10), Nico Kolenbergstraat 30, Lutjebroek*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. Hobby's: suikerzakjes en lucifersmerken. • *Addie v. d. Wiel (m., 13), Heisteeg 2, Vlijmen (N.-Br.)*, wil corresponderen met een r.k. jongen van haar leeftijd. • *Iky Arends (13), Hyacinthstraat 177, Groningen*, zoekt een correspondentievriend van haar leeftijd. • *Els Jonkman, Bentinckstraat 114, Oldenzaal*, wil corresponderen met een Nederlands meisje van veertien jaar, liefst r.k. • *José Heynen (14), Jhr. v. d. Maessenstraat 16, Hulsberg (L.)*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Jenny Mariman, Molenstraat 79, Clinge (Z.-Vl.)*, wil corresponderen met een meisje of jongen van vijftien of zestien jaar. Hobby's: zwemmen, fietsen, reizen. • *Tineke Zadelaar (16), Rijswijkseweg 298, Den Haag*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Alie Smak (15), Onderdijk 179, Wervershoof (N.-H.)*, zoekt een prot. correspondentievriend van haar leeftijd. • *Annie v. d. Scheer (14), Woenselsestraat 222, Eindhoven*, en *Toos v. Thiel (14), Woenselsestraat 175, Eindhoven*, willen corresponderen met twee Nederlandse jongens van hun leeftijd. • *Toos de Blok (17), v. d. Brinkstraat 1, Vianen (Z.-H.)*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Wim de Blok (15), v. d. Brinkstraat 1, Vianen (Z.-H.)*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Fred Vos (11), Mr. N. F. Wilkensstraat 1, Veendam*, wil corresponderen met jongens en meisjes van zijn leeftijd. • *Theo Steenbergen (17), Sieboldstraat 33, Leiden*, wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd in het zuiden van Engeland. • *Irma Jacobs (11), 's-Gravesandestraat 72, Eindhoven*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. Hobby's: zwemmen, foto's van filmsterren. • *Ans te Riet-Scholten (13), Baron v. Voorst tot Voorststraat 37, Beek/Nijmegen*, wil corresponderen met een Engels meisje, dat op een middelbare school zit. • *Johan Wijngaarden (13), Schans 39, Heerenveen*, wil corresponderen met een jongen van dertien jaar, die in Rotterdam woont en van voetballen houdt. • Wie aan *H. Soeters, Prins Hendrikweg 75, Putten (Gld.)*, vliegtuigfoto's stuurt, krijgt er sigarebandjes of plaatjes van schepen voor terug. Bovendien wil hij ook postzegels ruilen. • *Willem v. d. Burgt, (16), Oudenhorsterlaan 23, Woudenberg (Utr.)*, wil graag in contact komen met meisjes en jongens die speldjes, postzegels, scheeps- en vliegtuigfoto's, oude munten en suikerzakjes sparen. • *Jet v. d. Munckhof (15), Hofweg 3, America (L.)*, wil corresponderen met een r.k. jongen van haar leeftijd. Hobby's: paardrijden en gitaarspelen. • *Tini Viergever (17)* en *Anneke Zwaan (17), Noorderpad 39, Opperdoes (N.-H.)*, willen corresponderen met twee prot. jongens van hun leeftijd. • *Wim Steenkamp (11), Ouborg 5, Buitenveldert, Amsterdam*, spaart postzegels en wil graag ruilen met een jongen, die bij hem in de buurt woont. • *Alie Dijkema (12), Hyacinthstraat 192, Groningen*, zoekt een correspondentievriend van haar leeftijd. • *Rita van Haren (14), Julianaplein 9, Ruurlo*, zoekt een r.k. correspondentievriendin of -vriend van haar leeftijd. • *Berthien Meevissen (14), Wilhelminastraat 51, Meerssen-West*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd, liefst in Zuid-Limburg. • *Adrie Provilij (14), Burg. v. Akenwijk 18, Hendrik-Ido-Ambacht*, wil corresponderen met een jongen of meisje van veertien jaar. • *Jannie Briene (16), Adamshof 7, Tiel*, en *Willy v. Tricht (16), v. d. Kijkuit 13, Tiel*, willen corresponderen met twee jongens van hun leeftijd, liefst vrienden. • *Hetty v. d. Lelie (15), Eg. Blocklaan 17, Kortenhoef*, zoekt een correspondentievriend van haar leeftijd, liefst r.k. • *René Verdaas, Langenoordstraat 147, Zevenbergen (N.-Br.)*, wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd. René is elf jaar en spaart lucifers-

Vervolg op blz. 26

Electa Clark

De wonderlijke avonturen van Casey McKee

met tekeningen van Herman Giesen

KORTE INHOUD: *Casey McKee komt in de zomervakantie logeren bij zijn oom, meneer Bouncer. In de tuin van oom Bounce vindt hij in een vogelbad een brief, die aan hem gericht is. Later wordt hij hartelijk verwelkomd door zijn oom. Oom Bounce vertelt dat er de laatste tijd vreemde dingen in zijn huis gebeuren. Een kist met souvenirs uit Afghanistan is bijvoorbeeld verdwenen. Later vindt Casey de kist terug. Hij maakt kennis met Ben, een jongen van zijn leeftijd. Deze vertelt, dat een zekere White geprobeerd heeft de vrachtauto van zijn vader te huren om een kist af te halen bij de villa van Caseys oom. Casey gaat naar het goederenstation waar de butler een kist afhaalt. Op de terugweg wordt hun auto beschoten door een stel bandieten. Thuis wordt de kist, die uit India afkomstig is, uitgepakt. Er komt onder andere een fraai bewerkt doosje uit. Casey en Ben worden belaagd door twee Indiërs, maar weten te ontkomen. Ben opent de geheimzinnige doos. Er ligt een dolk in en een kostbare speld. Ze brengen de voorwerpen naar de Indiase prins, die naast hen woont. Hij is de zoon van een maharadja die oom Bounce goed kent.*

De Indiase gastheren bogen langzaam en met een formele gratie. Oom Bounce boog met evenveel gratie terug, alsof hij jong en slank was in plaats van oud en dik, en omdat hij zich niet belachelijk voelde, leek hij ook niet belachelijk.

,,Onze oprechte dank, prins Bahadur, voor je gastvrij onthaal,'' zei hij vloeiend alsof hij iedere dag op deze manier praatte. ,,Wij hopen dat je morgen ons huis zult vereren door je aanwezigheid Wij verlangen naar het voorrecht om u allen te onthalen naar het beste van ons bescheiden kunnen.''

En met deze vloed van welsprekendheid verdween het gezelschap slordig geklede Amerikanen met dezelfde grandeur als waren ze uitgedost in kniebroeken, bepoederde pruiken en kanten lubben.

Het was nu bijna donker Ze reden naar huis en oom Bounce reed op zijn manier heel voorzichtig. Hij ging wel een halve meter naast de paal van het hek en zwierde de oprijlaan door zonder dat het rechtervoorspatbord zelfs maar bedreigd werd door de eik in de bocht.

Hij stopte de auto bij de onverlichte voordeur.

VIJFTIENDE HOOFDSTUK

De valstrikken werken

Oom Bounce stak zijn sleutel in het slot van de voordeur. Maar juist toen hij hem wilde omdraaien, kwam er een verschrikkelijk lawaai uit het donkere huis. Een mannenstem schreeuwde. Een zwaar lichaam scheen van de trap te rollen. Metalen voorwerpen kletterden en rammelden.

,,Inbrekers!'' gilde Casey. ,,Naar binnen! Vlug, laat me naar binnen! Ik heb valstrikken gezet en nou hebben we ze!''

Oom Bounce gooide de voordeur open en schreeuwde: ,,Auww! Wauww! Mijn hoofd!''

Er kletterde iets op de grond en een

wekkertje begon rinkelend af te lopen.

„Licht," mompelde Ben. „Waar zitten de lichtknopjes?"

Hij liep tastend langs de muur, maar zijn voet kwam met iets zwaars in botsing, hij sloeg met zijn armen van zich af om te proberen het evenwicht te bewaren, toen viel hij languit in de duisternis. Er viel iets met een doffe klap om.

„Water!" hijgde Ben. „Wie heeft de waterkraan opengedraaid. Alles drijft!"

Casey struikelde ook over iemand of iets en viel eveneens languit, maar opgewonden legde hij uit: „Nee, het is niet de waterkraan, het is alleen maar een emmer met water. Iemand is erover gevallen."

„Lichten!" brulde oom Bounce. „Mevrouw Twig! Baars! Casey! Draai de lampen aan."

En tussen al dit lawaai van vallende mensen en geroep in de duisternis waren er kreunende kreten hoorbaar van iets zwaars dat de brede trap afrolde, boem. . . boem. . . boem. En boven alles uit krijste die gillende wekker.

Door al dat helse lawaai was mevrouw Twigley onopgemerkt de hal binnengelopen; ze had ontdekt dat er geen lampen gingen branden toen ze de knopjes omdraaide en was daarna naar de schakelkast in de achterhal gelopen. Met een zaklamp in de hand zag ze dat twee zekeringen losgedraaid waren. Ze schroefde ze stevig vast. Onmiddellijk gingen de lichten aan, ook die in de hal.

Met de ogen knipperend keek iedereen iedereen aan in de overvolle hal

Oom Bounce had zich in een hoek teruggetrokken en wreef over zijn kale hoofd, waarop de wekker (nogal hard) was neergekomen toen die van de voordeur viel. Hij stond op één been, als een dikke reiger, omdat een laag water om zijn schoenen spoelde.

Baars zat ineengedoken aan de voet van de trap. Hij kreunde en hield een enkel met beide handen angstvallig vast.

Ben stond in bokshouding met beide vuisten opgeheven om zich heen te kijken of hij iemand kon vinden om mee te vechten.

Mevrouw Twigley ruiste de hal in en zwaaide met een bezem. Zij was ook klaar om aan te vallen.

Casey stond opgewekt te midden van de verwarring en keek verwachtingsvol om zich heen. „Inbrekers?" vroeg hij. „Zijn ze er vandoor?"

„Wat inbrekers?" riep oom uit. „Wat bedoel je met inbrekers!"

„Wie viel er dan van de trap als er geen inbrekers waren?" riep Casey.

„Ik," kreunde Baars. „De lampen gingen niet aan toen ik de trap afkwam om voor jullie de deur open te maken en de een of andere idioot had allerlei dingen op de trap laten staan waar ik over gestruikeld ben. Ik geloof dat mijn enkel gebroken is."

Oom Bounce had zich in een hoek teruggetrokken en wreef over zijn kale hoofd.

„Och, lieve help," zei Casey, plotsklaps vol wroeging. „Dat heb ik gedaan. Blikjes eten uit de voorraadkast. Ik heb ze overal op de trap neergezet en ik heb de zekeringen van de elektriciteit losgedraaid, zodat de inbrekers zouden struikelen en ons door het lawaai wakker zouden maken... maar het was niet mijn... het was niet voor u bestemd, meneer Baars."

Iedereen keek naar de vloer. Tien of vijftien blikjes met vrolijk gekleurde etiketten lagen overal verspreid op het kleed en halverwege de trap.

„Die emmer water!" kreet mevrouw Twigley. „Hoe komt een emmer met water hier in..."

„Die heb ik hier neergezet," zei Casey deemoedig. „Dat was een onderdeel van mijn valstrik. Maar iemand heeft er met zijn been in getrapt."

„Ik," gromde Ben. Hij schudde mistroostig zijn kletsnatte broekspijp uit.

Oom Bounce pakte nu de wekker op en drukte boos het knopje in, zodat het ding eindelijk ophield met ratelen. De stilte die volgde was kalmerend.

„Casey McKee!" zei zijn oom met een stem vol walging. „Hoe kan iemand het in vredesnaam in zijn hoofd halen om in zijn eigen huis valstrikken te zetten zonder de rest van de bewoners te waarschuwen?"

„Nou... eh... dat was ik wel van plan," zei Casey kleintjes. „Maar toen ontdekte Ben die dingen in de doos en toen kwam u thuis en toen zijn we naar de buren gereden en toen was ik zo opgewonden, dat ik helemaal niet meer aan de valstrikken gedacht heb. En nou," kreunde hij, „is alles bedorven en zal ik ze weer opnieuw moeten zetten."

„O nee! Geen sprake van!" verklaarde mevrouw Twigley toornig. „Casey McKee, nog nooit heb ik zo iets... zo iets... zo iets..."

„Ja, mevrouw," zei Casey nederig. „Dat is zo. Ik zal u helpen met het opruimen, mevrouw Twigley."

„Kan jij een gebroken enkel maken?" vroeg zijn oom scherp. „Kom, Baars, ik zal je ophijsen. Leun op mij. We zullen je op de divan in de bibliotheek leggen en een dokter voor je bellen."

Een half uur later hadden Casey, Ben, mevrouw Twigley, Loretta en Genevieve de hal weer in zijn oorspronkelijke staat gebracht. De dokter kwam en verklaarde dat de enkel van Baars gelukkig niet gebroken was, maar wel lelijk verstuikt. De butler moest een week rusten met de enkel in een stijf verband. Hij mocht niet lopen.

„Ik zal voor u butleren," beloofde Casey. Hij wilde het graag allemaal weer goedmaken. Iedereen scheen reuzekwaad op hem te zijn. Vooral Baars, omdat zijn enkel pijn deed. Oom Bounce ook en zelfs mevrouw Twigley, die toch zijn vriendin was. Zelfs Ben keek afkeurend. En ik wilde toch alleen maar de dieven vangen, dacht Casey verdrietig. Ik had hele goede bedoelingen. Ik vind dat iedereen zich niet zo kwaad moet maken alleen maar omdat ik vergat te vertellen van die blikjes op de trap, en de emmer met water waar Ben in gestapt is, en de klok die op oom Bounce viel. Ze zijn onredelijk.

De arme pijnlijdende Baars werd op de divan in de bibliotheek gelegd. Daarna gingen meneer Bouncer en de jongens eindelijk naar de eetkamer. Mevrouw Twigley bediende aan tafel en mompelde boos iets over jongens die zulke streken hadden, dat water en droog brood in een cel nog te goed voor ze waren. En ze mompelde ook iets over mensen die op etenstijd naar de buren holden in plaats van thuis te blijven en een goede biefstuk te eten wanneer hij nog warm was.

„De jongens zullen wel voor u afwassen," beloofde oom Bounce sussend.

„Afwassen in mijn keuken?" kraste mevrouw Twigley. „Ha! Nooit van mijn leven! *Hij* zal een manier verzinnen om het water door een slang van de garage naar de keuken te laten lopen in plaats van gewoon de kraan te gebruiken zoals normale mensen doen. Of hij scharrelt een elektrisch apparaat op om de zeeppoeder op te lossen. Als het maar ingewikkeld is. Zo is uw meneer McKee. En aan het eind van alles zal hij al het vaatwerk gebroken hebben."

Hoofdschuddend en met een zijige, nijdige ruis van haar tafzijden onderrokken zeilde mevrouw Twigley de keuken in.

Meneer Bouncer keek zijn neef bedacht-

„Hoe zit het met die wagen vol schurken die tegen de boom botste?"

Baars zat rechtop in de kussens met zijn verbonden voet recht voor zich uit.

zaam aan. „Daar zul je nog een heleboel aan goed te maken hebben," fluisterde hij, „voordat jullie weer goede vrienden zijn. En je kunt het beter vlug doen, want je leven is niet de moeite waard, als mevrouw Twigley boos op je is. Casey, als je nu die emmer met water niet in de hal had gebracht, zodat die het tapijt niet bedorven had. . ."

„Ja, het is vooral dat water op het tapijt," gaf Casey droevig toe. „Ze zou me die klap op uw hoofd nog wel vergeven hebben. En ook de natte kleren van Ben. Ze zou me zelfs de verstuikte enkel van Baars vergeven hebben."

„Ja, het is wel gemakkelijk," zei oom Bounce en wreef voorzichtig over zijn pijnlijke hoofd, „om de klappen op de hoofden van anderen te kunnen vergeven."

„Nou, ik geloof dat ons mysterie helemaal opgehelderd is," zei Casey levendig. Hij wilde graag het onderwerp van gesprek veranderen. „We weten nu alles over de speelkaarten met de boodschappen, en alles over de Afghaanse kist die verborgen werd gehouden totdat Rashid tijd zou hebben om hem beter te bekijken en we. . ."

„Zeg!" riep Ben plotseling uit. „Maar hoe zit het met die wagen vol schurken die op de hoofdweg tegen de boom botste? Waren dat Rashid, Beijey en prins Dinges?"

„Tja. . . nee. . . die waren het niet," zei Casey langzaam. „En dat weet ik zeker, want ik kon het gezicht van de vent met het geweer goed zien."

„Philemon Taylor!" riep oom Bounce. „Dat moet hij dan geweest zijn. Of zijn medeplichtigen. Ze wilden natuurlijk de pakkist hebben voordat ik de dolk en de vis zou vinden."

„In dat geval," zei Casey schor, „zullen ze terugkomen. Want ze weten niet dat we die dingen teruggegeven hebben aan de Indiërs."

„Als ze het wel weten," zei oom Bounce niet erg op zijn gemak, „dan zullen de Indiërs niet veilig zijn. Ik zou het bijzonder vervelend vinden, wanneer een bende van die keelsnijders het huis van prins Bahadur zou binnenbreken. Buitenlanders. . . in een vreemd land. . ."

Maar Ben grinnikte. „Die jioe-jitsoevent," zei hij kort.

Casey lachte ook. „Tuurlijk. Ja, die Philemon Taylor moet die jioe-jitsoekunstenaar maar aanvallen," zei hij wreed. Maar toen werd hij ernstig en zei: „Oom, kunt u nou niet beter die Crabtree opbellen en hem vertellen wat er gebeurd is?"

Ben keek op en wilde bijna wat zeggen.

„Ja, Ben?" vroeg oom Bounce.

„Beter rijkspolitie," zei Ben met zijn gebruikelijke zuinigheid van woorden.

„Dat is een goed idee, oom Bounce!" riep Casey. „Zij zijn veel beter uitgerust om dit karweitje op te knappen dan die oude Crabtree. Waarom de rijkspolitie niet?"

„Wel ja, waarom de geheime politie niet?" riep oom Bounce wild uit. „Lieve help! Misdaad en straf! Ik heb mijn hele leven overal rondgezworven door wildernissen en woeste bergen, maar hier thuis ontmoet ik pas de ergste troep bandieten. . ."

Nog steeds mopperend en schuddend met zijn arme hoofd dribbelde oom Bounce de eetkamer uit. Hij wilde Baars in de bibliotheek niet storen, want misschien zou hij wel willen slapen na zijn avontuur op de trap en daarom ging hij naar de keuken om op te bellen. Een minuut later dribbelde hij de kamer weer binnen en keek wat onzeker.

„De telefoon werkt niet," zei hij. „Wat gek, want hij was nog goed toen ik de dokter opbelde. Nu krijg ik geen zoemtoon."

„O, nou," zei Casey opgewekt, „wat er ook verkeerd aan is, de telefoondienst zal hem wel gauw repareren. Dat doen ze altijd."

Hij had op dit moment wel iets belangrijkers aan zijn hoofd dan telefoons. Met een stukje brood wreef hij hongerig het laatste restje jus van zijn bord en stopte het in zijn mond.

„Oom," mummelde hij met zijn mond vol, „oom Bounce, hoor eens. Ik geloof dat Alice vanmiddag een citroentaart heeft gebakken. Die was bestemd om nou op te eten, maar als ik mevrouw Twigley erom vraag, geeft ze me weer dat wateren-droog-brood-in-een-cel-gedoe. Ze is zo boos op me. Vraagt u om die taart, oom?"

Maar het was niet nodig dat iemand erom vroeg. Mevrouw Twigley zeilde de eetkamer binnen met een blad waarop drie grote stukken lagen van de goudgele citroencake, waarop een dot slagroom was gespoten. De aanblik was genoeg om iemand het water in de mond te laten lopen. Er liep water in drie monden. Casey stond stommelend op en zei vleiend: „Laat me u met het afruimen helpen, mevrouw Twigley."

Maar toen hij de lege vleesschaal van het midden van de tafel wilde wegpakken, gaf mevrouw Twigley hem een fikse tik met een lepel op zijn pols.

„Blijf eraf!" zei ze fel. „Moet je die schaal breken? Jij en je goede bedoelingen!"

Casey ging terneergeslagen zitten en wachtte terwijl de huishoudster nijdig de vuile borden afruimde en de drie bordjes met taart voor hen neerplofte: Plof. Plof. En plof. Hij keek zijn vroegere vriendin aan met een van smart vertrokken gezicht en hoopte zo haar hart te vermurwen, maar ze weigerde om naar hem te kijken. Casey zuchtte en troostte zijn gewonde ziel door zijn hele stuk cake met smaak op te eten. De cake was uitstekend en zijn ziel was bijna onmiddellijk geheeld.

Toen ze klaar waren met eten zei oom Bounce: „Ik ga naar de bibliotheek om te zien of de telefoon daar wel werkt. Dan probeer ik ook de telefoons boven."

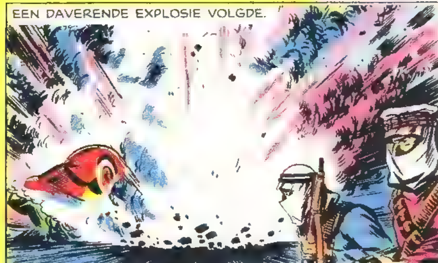
De jongens slenterden achter hem aan, vol taart en vol nieuwsgierigheid hoe het met Baars zou gaan. De divan in de bibliotheek was opgemaakt met lakens, een deken en een heleboel kussens. Baars zat rechtop in de kussens met zijn verbonden voet recht voor zich uit. Toen hij Casey zag, kwam er een zure uitdrukking op zijn gezicht. Met zijn blauwe gezwollen oog en die zure uitdrukking had hij echt een boeventronie.

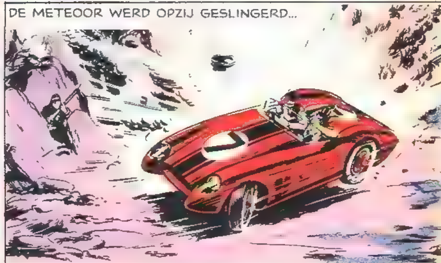
„Arme kerel!" zei oom Bounce uit de grond van zijn hart. *Wordt vervolgd*

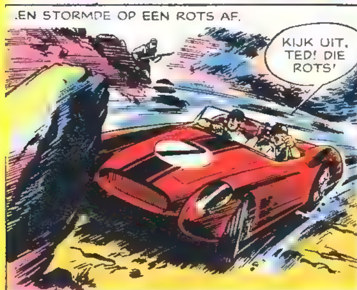
Ted en Tom
en de monsterrace

TED RAWLEY EN TOM BOYCE DEDEN MEE AAN EEN INTERNATIONALE AUTORACE. TIJDENS DE DERDE ETAPPE IN AFRIKA WERDEN ZE IN HET NAUW GEDREVEN DOOR SJEIK BEN HASSAN, DIE HUN HUN WAGENTJE WILDE ONTFUTSELEN. DE VRIENDEN ONTKWAMEN. MAAR OPEENS GOOIDE BEN HASSAN EEN HANDGRANAAT.

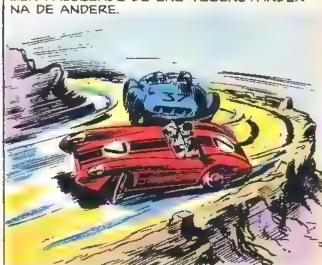

TOCH GA IK PROBEREN VOORAAN TE KOMEN! WE MÓETEN DEZE ETAPPE WINNEN!

IN FLITSENDE VAART STOOF DE METEOOR VOORT...

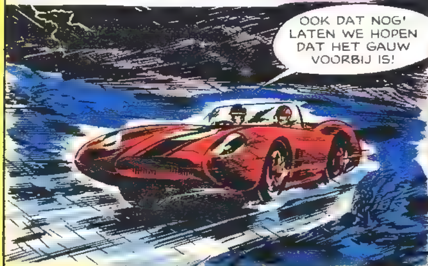

...EN PASSEERDE DE ENE TEGENSTANDER NA DE ANDERE.

NA EEN TIJDJE ZEI TED:
DEZE VAART IS SLECHT VOOR DE WAGEN, MAAR IK ZIE GEEN ANDERE OPLOSSING!

VOORAAN IN DE RACE LAG BURT MALDON, TEDS TEGENSTANDER.
BEN HASSAN ZAL RAWLEYS WAGEN NU WEL ONGEVEER IN HANDEN HEBBEN!

EEN TIJDJE LATER BEGON HET TE REGENEN.
IK GELOOF DAT WE EEN FLINKE BUI KRIJGEN!

VELE KILOMETERS NAAR ACHTEREN REDEN TED EN TOM

DE WIND NAM SNEL IN KRACHT TOE
OOK DAT NOG! LATEN WE HOPEN DAT HET GAUW VOORBIJ IS!

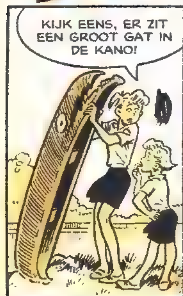

MAAR HET WERD NOG SLECHTER. CONTROLEURS, DIE DE RACE VANUIT HELIKOPTERS VOLGDEN, VERLOREN HET UITZICHT OP DE RENNERS
WAARSCHIJNLIJK ZULLEN ALLE DEELNEMERS MOETEN STOPPEN! ZE ZIEN NU NIETS MEER!

Mop en Mopple

Het komt in de bus

Vervolg van blz. 19

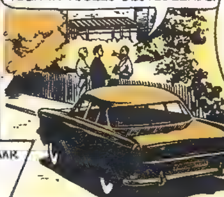
merken, suikerzakjes, sigarebandjes, speldjes. • *Ton Hooyboer (14), Nifterlakenplantsoen 7, Utrecht,* en *Peter van Bezu (15), Jan van Zutphenlaan 12, Utrecht,* willen corresponderen met twee meisjes van hun leeftijd, liefst vriendinnen. Hobby's: kamperen, tekenen en schaatsen. • *D. J. Klunder, Middelweg 52, Zwolle,* wil speldjes ruilen. • *Anke Schuuring (15), Arembergerstraat 22, Zwartsluis,* en *Riet van Veen (15), Westeinde 26, Zwartsluis,* willen corresponderen met jongens van hun leeftijd. • *Bea van den Bosch (11), Joost v. Geelstraat 67a, Rotterdam,* wil corresponderen met iemand van haar leeftijd. Hobby's: gymnastiek, tekenen, lezen en foto's van filmsterren. • *Truus Rooyakkers (17), Houwenberg 5, Helden-Grashoek (L.),* wil corresponderen met een r.k. jongen van haar leeftijd. • *Anneke Pronk (13)* en *Marietje Pronk (13), Diekmanstraat 51, Enschede,* zoeken ieder een correspondentievriendin of -vriend van hun leeftijd. • *K. Daalwijk (14), Beatrixplantsoen 13, Lekkerkerk (Z.-H.),* wil corresponderen met een meisje. Hobby's: schaatsen en volleybal. • *Maatje van Oosten, Dorpsstraat 4, Wemeldinge,* wil corresponderen met een jongen tussen veertien en zestien jaar. • *Antoon (16)* en *Peter (15) v. d. Schaaf, Margrietstraat 10, Zeilberg (N.-Br.),* willen corresponderen met twee meisjes van hun leeftijd in de omgeving van Nijmegen. • *Theo v. Kaam (17), Gladiolensingel 11, Geleen,* zoekt een correspondentievriendin. Hobby's: moderne muziek en sport. • *Teunie Kros (14), Cort v. d. Lindenlaan 23, Sliedrecht,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. Hobby's: moderne muziek en dansen. • *P. v. d. Ree, Paulus Potterstraat 63, Loosduinen,* wil corresponderen met jongens van ongeveer veertien jaar. • *Rietje Lingeman (11), Uiterdijkenweg 17c, Luttelgeest (N.O.P.),* wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd in Nederland. Hobby's: suikerzakjes en foto's van filmsterren. • *Margriet Hegger (15), Steeg 31, Arcen,* en *Annie (14)* en *Elly (15) Engelen, Kruisweg 32, Arcen,* willen corresponderen met jongens van hun leeftijd, liefst in Noord-Brabant. • *Jos Huijbrechts (j., 16), Badhuisstraat 41, Roosendaal (N.-Br.),* wil corresponderen met een jongen of een meisje van zijn leeftijd. • *Henk van Druten (16), Emelaarseweg 26, Achterveld (Utr.),* wil corresponderen met een r.k. meisje van zijn leeftijd. • *Hettie v. Lieshout (9), Frans Halslaan 30, Helmond,* zoekt een correspondentievriendin. • *Jan Wigman (14), Sweelinckstraat 124, Vlaardingen,* wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd. Hobby: postzegels verzamelen (Monaco). • *Mieke Kolen (11), Robert Fruinstraat 3, Tilburg,* wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd. Hobby's: zwemmen, filmsterren en twisten.

Oplossing Wereldquiz van bladzijde 13:

1. Louis Armstrong. 2. Cyclame. 3. Empire State Building, New York. 4. Trek de binnenlijnen door, zodat je drie vierkantjes krijgt. Verdeel de vierkantjes in vier partjes. Je krijgt vier even grote delen in de figuur door van drie vierkantjes een deeltje te maken. 5. Fokker Friendship. 6. Voerzak. 7. Japan. 8. Golf. 9. Er waren in die tijd geen klokken, brillen en sigaretten. 10. Hersenen. 11. Platte knoop. 12. Kreeft (langoest). 13. Verboden voor alle verkeer een straat in deze richting in te rijden. 14. Amerika, Uncle Sam.

Speur mee met *Dick Drent!*

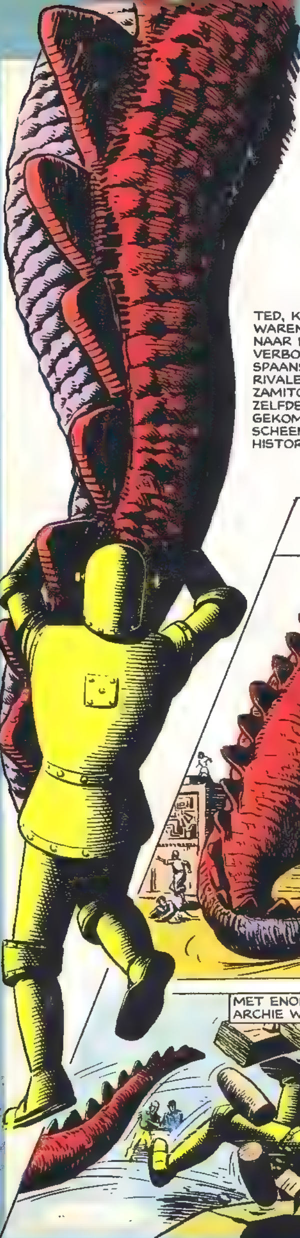

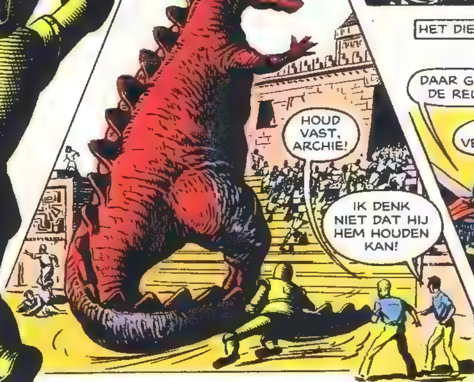

De man van staal

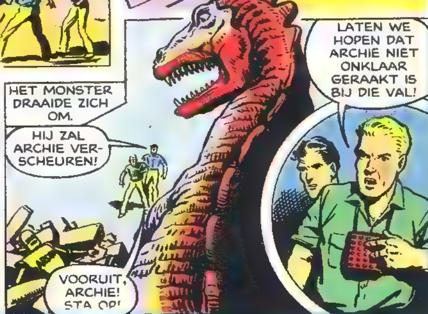
TED, KEN EN ARCHIE WAREN IN PERU OP ZOEK NAAR EEN GOUDSCHAT, VERBORGEN IN EEN OUD SPAANS GALJOEN. HUN RIVALEN TRASK EN ZAMITO WAREN MET HETZELFDE DOEL NAAR PERU GEKOMEN. OPEENS VERSCHEEN ER EEN VOORHISTORISCH MONSTER.

MET ENORME KRACHT WERD ARCHIE WEGGESLINGERD.

GELUKKIG KWAM DE ROBOT DIRECT WEER OVEREIND.
GOOI DAT BLOK NAAR HET MONSTER!

ARCHIE GEHOORZAAMDE, MAAR...

...HET PROJECTIEL VERWONDDE HET GEPANTSERDE DIER NIET. HET WERD ER ALLEEN NOG BOZER DOOR!
HIJ GAAT ARCHIE ACHTERNA!
LATEN WE HOPEN DAT ARCHIE HEM ONTLOOPT!

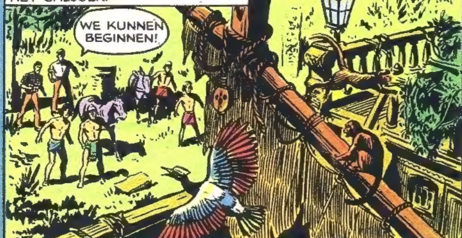

MISSCHIEN KUNNEN WE HET MONSTER OP DEZE MANIER DE STAD UIT KRIJGEN!

INTUSSEN ZAG HET ER VOOR ARCHIE NIET BEST UIT. HET MONSTER ZAT HEM VLAK OP DE HIELEN.
CARAMBA, DIT IS HET EINDE VAN DE ROBOT!

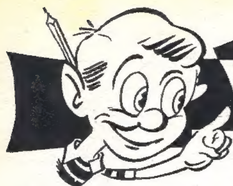

ZAMITO LACHTE GRIMMIG.
ZOLANG DIE LUI EN HUN ROBOT DRUK BEZIG ZIJN MET DAT MONSTER, HEBBEN WIJ VRIJ SPEL! KOM MEE!

HIJ RIEP EEN GROEPJE INCA'S EN ZEI:
HEE DAAR, WE HEBBEN JULLIE NODIG ALS DRAGERS!
WIJ LUISTEREN ALLEEN NAAR BEVELEN VAN ONZE LEIDER!

EEN KOGEL FLOOT DOOR DE LUCHT.
WIL JE NU AAN MIJN BEVEL GEHOORZAMEN OF NIET?
HIJ HEEFT GEEN ANDERE KEUS!

ENIGE TIJD LATER BEREIKTEN ZE HET GALJOEN.
WE KUNNEN BEGINNEN!

DE INCA'S WERDEN GEDWONGEN AAN BOORD TE GAAN.
ZODRA WE HET GOUD OP DE EZELS GELADEN HEBBEN, GAAN WE ER VANDOOR!

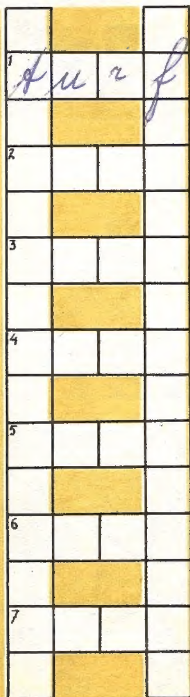

WIE PUZZELT ER MEE?

Ladderraadsel

Op de sporten van deze ladder moeten de hieronder gevraagde zeven woorden ingevuld worden. Als je geen verkeerde woorden genomen hebt, moet je op de bomen van boven naar beneden twee werkwoorden kunnen lezen, die beide een manier van gaan uitdrukken.

1 Brandstof van gedroogd veen
2 Berg aan het Vierwoudstedenmeer
3 Behoeftig mens
4 Geldstuk
5 Schadelijk knaagdiertje
6 Landbouwwerktuig
7 Ontkenning

VERMINDERPUZZEL

Het is een werkwoord van zes letters, dat iets met touw of draad te maken heeft. Nu kun je van dit woord viermaal de eerste letter wegnemen en dan toch telkens een goed woord overhouden. Eerst krijg je dan weer een werkwoord, dat zo iets als dwingen wil zeggen, dan een woord, dat hetzelfde betekent als geopend, daarna wordt het een schrijfgereedschap en tenslotte een voegwoord. Met welk werkwoord moet je beginnen?

OPTELSOM

TAM + SLAG = GALMTAS

Geen gewoon rekenwerkje natuurlijk. Je moet van de twee kleine woordjes namelijk twee andere maken door de letters van elk woord afzonderlijk door elkaar te gooien. Als je de twee goede woorden gevonden hebt, vormen die samen ook een woord, dat weer uit dezelfde letters bestaat als het derde woord in de opgave.

VISITEKAARTJE

R. M. Neer Wijk

Welk beroep heeft deze meneer?

LETTERS ZOEKEN

Om deze puzzel op te lossen heb je niets anders te doen dan één letter te zetten op de plaats van het streepje, dat je tussen elke twee woorden ziet staan. Je krijgt dan elf grotere woorden. Je moet het natuurlijk zo doen, dat het steeds een goed woord wordt en dat kan telkens maar op één manier. De gevonden letters vormen dan van boven naar beneden gelezen de naam van een bijzondere dag in september.

KAM — EREN
MAT — AS
MIN — STER
VLO — DER
VEN — TER
SPAN — AARD
KAM — RAAD
TOE — TAND
VER — RIET
KAN — RIE
MAT — LAS

Oplossingen van de puzzels uit ons vorig nummer

Kruiswoordpuzzel
van Piet van Diepen in Avenhorn:

Horizontaal: 1 Bukskin; 6 O.a.; 7 Ko; 8 In; 10 Pa; 12 Gal; 14 Bed; 16 A.P.; 18 El; 19 De; 21 Es; 23 Eboniet.
Verticaal: 1 Brigade; 2 Ko; 3 Sap; 4 Ik; 5 Noodlot; 9 Na; 11 Ab; 13 La; 15 Ee; 17 Pen; 20 Eb; 22 Si.

Puzzel van Marlous Bervoets in Arnhem:

1 E
2 Ra
3 Fel
4 Eend
5 Natie
6 Ideaal
7 Strowis
8 Aardbol
9 Indigo
10 Broer
11 Mand
12 Oor
13 Ma
14 A

Op de eerste rij van boven naar beneden lees je het woord ERFENIS. Op de laatste rij van onder naar boven staat: AARDROL.

Dubbelwoorden

1. Kapel = bedehuisje, maar ook vlinder
2. Das = halsdoek, maar ook roofdiertje
3. Beurs = overrijp, maar ook geldbuidel
4. Koen = onverschrokken, maar ook jongensnaam
5. Licht = tegenovergestelde van zwaar, maar ook van donker
6. Teer = fijn of broos, maar ook steenkoolprodukt

Ziekenlijstje

Roelfina Molter (14), Voorstraat 17, Harlingen, ligt al een hele tijd op bed. Ze zou graag wat post en foto's van filmsterren ontvangen.

Roelof Klinkhamer (13), Sanatorium Beatrixoord, Paviljoen A, Kamer 2, Haren (Gron.), is ook al lang ziek. Wie stuurt hem eens een ansicht of een briefje? Hij is ook dol op foto's van filmsterren en dieren.

Dagboek
van de geschiedenis

Een vraagbaak voor iedereen die graag wil weten wat er op zijn verjaardag is gebeurd...

15

24 MEI 1543 STIERF DE BEROEMDE STERRENKUNDIGE COPERNICUS. HIJ WAS DE EERSTE IN EUROPA, DIE UITVOERIG OMSCHREEF DAT NIET DE AARDE HET MIDDELPUNT VAN HET HEELAL IS, MAAR DAT DE AARDE SAMEN MET DE ANDERE PLANETEN OM DE ZON DRAAIT. COPERNICUS ONTDEKTE OOK DAT DE AARDE OM HAAR AS DRAAIT. ZIJN ONTDEKKINGEN WERDEN IN ZIJN TIJD NIET GELOOFD.

24 MEI 1819 VERTROK DE ZEILSCHOENER *SAVANNAH* UIT AMERIKA NAAR ENGELAND. DIT SCHIP GEBRUIKTE ALS EERSTE NAAST DE WINDKRACHT EEN HULPSTOOMMACHINE. OP 20 JUNI KWAM HET IN LIVERPOOL AAN. HET EERSTE AMERIKAANSE ATOOMKOOPVAARDIJSCHIP *SAVANNAH* IS NAAR DIT SCHIP GENOEMD.

OP **24 MEI 1941** BRACHT HET GROTE DUITSE SLAGSCHIP *BISMARCK* DE ENGELSE KRUISER HOOD TOT ZINKEN. IN DE MUNITIERUIMTE VAN DE HOOD ONTPLOFTE EEN GRANAAT, WAARDOOR HET SCHIP IN DE LUCHT VLOOG. RUIM ACHTTIENHONDERD ENGELSE ZEELIEDEN KWAMEN OM, TWEE WERDEN GERED. DE ENGELSE VLOOT BEGON DE *BISMARCK* NU TE ACHTERVOLGEN EN TORPEDOVLIEGTUIGEN BESTOOKTEN HET, WAARDOOR HET SCHADE OPLIEP AAN DE STUURINRICHTING. OP 27 MEI LUKTE HET DE ENGELSEN DE DUITSER IN DE GROND TE BOREN. HIERBIJ KWAMEN BIJNA TWEEDUIZEND DUITSERS OM; ONGEVEER HONDERD WERDEN GERED.

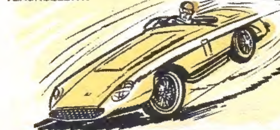

25 MEI 1889 WERD IGOR SIKORSKY, DE VADER VAN HET HEFSCHROEFVLIEGTUIG, IN RUSLAND GEBOREN. ZIJN HELIKOPTERS OF WENTELWIEKEN WORDEN NU OVERAL TER WERELD GEBRUIKT.

BULTERS.

26 MEI 1961 VLOOG EEN B-58 HUSTLER STRAALBOMMENWERPER IN DRIE UUR EN TWINTIG MINUTEN VAN NEW YORK NAAR PARIJS. HET TOESTEL DROEG DE NAAM *SPIRIT OF SAINT LOUIS II*. DE NAAM VAN HET TOESTEL WAARMEE LINDBERGH IN MEI 1927 DEZELFDE AFSTAND IN RUIM DRIEËNDERTIG UUR AFLEGDE.

26 MEI 1955 VERONGELUKTE DE BEROEMDE COUREUR ALBERTO ASCARI MET EEN FERRARI-RACEAUTO TIJDENS EEN PROEFRIT OP HET CIRCUIT VAN MONZA BIJ MILAAN. HIJ HAD OP DAT OGENBLIK EEN SNELHEID VAN 200 KILOMETER PER UUR. ZIJN VADER, ANTONIO ASCARI, WAS OP 26 JUNI 1925 EVENEENS MET EEN RACEAUTO VERONGELUKT.

26 MEI 1940 NAM DE AMERIKAANSE PROFESSOR FLEMING EEN PROEF MET ACHT WITTE MUIZEN. HIJ SPOOT ZE IN MET EEN HOEVEELHEID BACTERIËN, DIE VOOR DE DIERTJES DODELIJK WAS. VIER MUIZEN SPOOT HIJ BOVENDIEN IN MET HET DOOR HEM ONTDEKTE MIDDEL PENICILLINE. DE VIER DAARMEE INGESPOTEN MUIZEN BLEVEN IN LEVEN, DE ANDERE VIER STIERVEN. HIERUIT BLEEK DAT PENICILLINE BACTERIËN DOODT IN EEN LEVEND ORGANISME. VANAF JUNI 1941 WORDT PENICILLINE OP GROTE SCHAAL GEBRUIKT.

26 MEI 2142 IS IN ONZE STREKEN DE VOLGENDE TOTALE ZONSVERDUISTERING TE ZIEN.

27 MEI 1840 STIERF DE GROTE VIOOLVIRTUOOS PAGANINI IN NICE. HIJ WIST ZELFS DE MOEILIJKSTE STUKKEN OP EEN FANTASTISCHE MANIER TE VERTOLKEN, WAARMEE HIJ GROTE SUCCESSEN EN VEEL GELD VERWIERF.

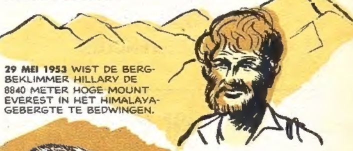
27 MEI 1942 WERD DOOR TWEE TSJECHISCHE VERZETSSTRIJDERS BIJ HET DORP LIDICE EEN AANSLAG GEPLEEGD OP DE WREDE EN GEHATE CHEF VAN DE DUITSE VEILIGHEIDSDIENSTEN S.D. EN S.S., HEYDRICH. ZE GOOIDEN EEN HANDGRANAAT IN DE OPEN AUTO VAN HEYDRICH, WAARDOOR DEZE ZWAAR WERD GEWOND. NA EEN GESLAAGDE OPERATIE KNAPTE HIJ SNEL OP, MAAR OP 4 JUNI 1942 STIERF DE NAZIBEUL PLOTSELING. UIT WRAAK WERDEN ALLE MANNEN BOVEN DE ZESTIEN JAAR UIT LIDICE DOODGESCHOTEN. VROUWEN EN KINDEREN WERDEN NAAR KAMPEN GEVOERD, WAAR DE MEESTEN VAN HEN STIERVEN. HET DORP WERD PLATGEBRAND.

28 EN 29 MEI 1453 WERD CONSTANTINOPEL DOOR 250.000 TURKEN NA EEN BELEGERING VAN TWEE MAANDEN VEROVERD. DE KERKEN WERDEN IN MOSKEEËN VERANDERD EN DE STAD HEETTE VOORTAAN ISTANBUL.

28 MEI 1932 WERD DE 32 KILOMETER LANGE AFSLUITDIJK VOLTOOID. DE ZUIDERZEE WERD DAARMEE IJSELMEER.

29 MEI 1953 WIST DE BERGBEKLIMMER HILLARY DE 8840 METER HOGE MOUNT EVEREST IN HET HIMALAYA-GEBERGTE TE BEDWINGEN.

29 MEI 1963 VIERT DE PRESIDENT VAN AMERIKA, JOHN FITZGERALD KENNEDY, ZIJN ZESENVEERTIGSTE VERJAARDAG. WIE HEM EEN KAARTJE WIL STUREN, SCHRIJVE NAAR: MR. PRESIDENT THE WHITE HOUSE, WASHINGTON, U.S.A.

30 MEI 1640 WAS DE STERFDAG VAN DE GROTE VLAAMSE TEKENAAR EN SCHILDER PETER PAUL RUBENS. HIJ WAS EEN GENIAAL MAN, DIE ONDER ANDERE VIER TALEN VLOEIEND SPRAK EN SCHREEF. ZIJN GROTE GAVEN STELDE HIJ IN DIENST VAN DE LANDVOOGDES ISABELLA, VOOR WIE HIJ BELANGRIJKE POLITIEKE OPDRACHTEN VERVULDE. OP DRIEËNVIJFTIGJARIGE LEEFTIJD TROUWDE HIJ MET DE JONGE, BEELDSCHONE HÉLÈNE FOURMENT, DIE VAAK ALS MODEL VOOR HEM POSEERDE.

30 MEI 1431 WERD DE NEGENTIENJARIGE JEANNE D'ARC DOOR DE ENGELSEN OP HET MARKTPLEIN VAN DE NOORDFRANSE STAD ROUAAN VERBRAND. JEANNE HAD FRANKRIJK VOOR EEN GROOT GEDEELTE VAN DE ENGELSEN BEVRIJD, WAARDOOR DE DAUPHIN IN REIMS KON WORDEN GEKROOND. ZIJ HOOPTE DAT DAARDOOR DE VREDE ZOU WORDEN HERSTELD, MAAR DE STRIJD GING VERDER. TIJDENS EEN VERKENNINGSTOCHT WERD ZE DOOR BOURGONDIËRS GEVANGENGENOMEN, DIE HAAR VOOR TIENDUIZEND GOUD FRANKEN AAN DE ENGELSEN VERKOCHTEN. DEZEN BESCHULDIGDEN HAAR ERVAN, DAT ZIJ DOOR MIDDEL VAN ZWARTE KUNST EN HEKSERIJ DE FRANSEN HAD GEHOLPEN. NA EEN ONMENSELIJK PROCES WERD ZE TER DOOD VEROORDEELD. DE FRANSE KONING KAREL VII, DIE ZEER VEEL AAN HAAR TE DANKEN HAD, STAK GEEN HAND UIT OM HAAR TE HELPEN.

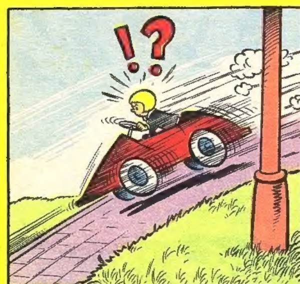

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 20 ct per nummer. Losse nummers: 30 ct.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.